

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

26. mudina Horvātiju turpināt savu konstruktīvo darbību reģionālās sadarbības jomā; aicina Horvātijas iestādes pilnībā īstenot deklarāciju par Eiropas vērtību veicināšanu Dienvidaustrumeiropā, ko Horvātijas parlaments apstiprināja 2011. gada 21. oktobrī; aicina visas šā reģiona valstis pieņemt un īstenot līdzīgas nostājas; mudina Komisiju palīdzēt visām šā reģiona valstīm šajā jomā; aicina Komisiju ņemt vērā iepriekšējo paplašināšanās procesu, tostarp Horvātijas pievienošanās procesa, laikā gūto pieredzi, palīdzot šā reģiona valstīm risināt starpvalstu strīdus veidā, kas netraucē pievienošanās procesam, izveidojot esošajā ES iestāžu sistēmā veicināšanas un šķēršļtīšanas mehānismus, kurus šā reģiona valstis var pēc vēlēšanās izmantot;

27. ņem vērā Horvātijas novērotāju Eiropas Parlamentā darbību un konstruktīvo ieguldījumu; atzinīgi vērtē 2013. gada 14. aprīlī rīkoto Horvātiju pārstāvošo Eiropas Parlamenta deputātu vēlēšanu iznākumu, bet pauzē nožēlu par vēlētajū zemo aktivitāti; ar nepacietību gaida iespēju uzņemt Horvātiju pārstāvošos EP deputātus pēc Horvātijas pievienošanās ES 2013. gada 1. jūlijā;

28. atzinīgi vērtē Komisijas darbu, vadot Horvātijas pievienošanās procesu; prasa Komisijai kritiski izvērtēt šo uzdevumu un ņemt vērā gūto pieredzi attiecībā uz turpmākajām kandidātvalstīm, piemēram, obligāta pārraudzības režīma izmantošanu laika posmā starp sarunu pabeigšanu un pievienošanos; aicina Komisiju novērtēt pilsoniskās sabiedrības un parlamenta iesaistīšanu visā pievienošanās procesa gaitā, lai gūto pieredzi notiekošajām un gaidāmajām sarunām; šajā sakarībā aicina Komisiju jo īpaši izstrādāt priekšlikumus, kā pievienošanās procesā labāk iesaistīt kandidātvalstu pilsonisko sabiedrību un parlamentus;

29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Horvātijas Republikas valdībai un parlamentam.

P7_TA(2013)0184

Turcijas 2012. gada progressa ziņojums**Eiropas Parlamenta 2013. gada 18. aprīļa rezolūcija par Turcijas 2012. gada progressa ziņojumu (2012/2870(RSP))**

(2016/C 045/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas sagatavoto Turcijas 2012. gada progressa ziņojumu (SWD(2012)0336),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi 2012.-2013. gadā" (COM(2012)0600),
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2011. gada 9. marta rezolūciju par Turcijas 2010. gada progressa ziņojumu ⁽¹⁾, 2012. gada 29. marta rezolūciju par 2011. gada progressa ziņojumu par Turciju ⁽²⁾ un 2012. gada 22. maija rezolūciju par 2020. gada perspektīvu sievietēm Turcijā ⁽³⁾, kā arī 2012. gada 22. novembra rezolūciju par paplašināšanos – politikas pamatnostādnes, kritēriji un ES stratēģiskās intereses ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 3. oktobra sarunu programmu Turcijai,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/157/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Turcijas Republiku ⁽⁵⁾ ("pievienošanās partnerība"), kā arī iepriekšējos Padomes lēmumus par pievienošanās partnerību (2001., 2003. un 2006. gads),

⁽¹⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 98. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0116.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0212.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0453.

⁽⁵⁾ OV L 51, 26.2.2008., 4. lpp.

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

- ņemot vērā Padomes 2010. gada 14. decembra, 2011. gada 5. decembra un 2012. gada 11. decembra secinājumus,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā pievienošanās sarunas ar Turciju tika uzsāktas 2005. gada 3. oktobrī pēc tam, kad Padome bija apstiprinājusi sarunu programmu, un tā kā šo sarunu sākšana bija sākuma punkts ilgam procesam, kura iznākumu nav iespējams iepriekš paredzēt un kurš pamatojās uz taisnīgiem un stingriem nosacījumiem un apņemšanos īstenot reformas;
- B. tā kā Turcija ir apņēmusies veikt reformas, uzturēt labas kaimiņattiecības un īstenot pakāpenisku saskaņošanu ar ES, un tā kā šie centieni ir jāuztver kā iespēja Turcijai sevi arī turpmāk modernizēt, kā arī nostiprināt un turpmāk uzlabot savas demokrātiskās institūcijas, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu;
- C. tā kā ES joprojām būtu jākalpo par kritēriju reformām Turcijā;
- D. tā kā pilnīga atbilstība visiem Kopenhāgenas kritērijiem un ES integrēšanas spēja atbilstoši 2006. gada decembra Eiropadomes secinājumiem arī turpmāk uzskatāma par pamatu uzņemšanai ES, kas ir kopiena, kura balstīta uz kopīgām vērtībām, patiesu sadarbību un savstarpēju solidaritāti visu dalībvalstu starpā;
- E. tā kā 2012. gada maijā tika uzsākta pozitīvā programma, lai atbalstītu un papildinātu sarunas —, bet ne aizstātu tās —, izmantojot uzlabotu sadarbību vairākās jomās, kurās ir kopīgas intereses;
- F. tā kā Padome savos 2012. gada 11. decembra secinājumos apstiprināja Komisijas jauno pieeju paplašināšanās politikas centrā likt tiesiskumu un apstiprināja, ka centrālā loma sarunu procesā piemīt 23. sadaļai par tiesu varu un pamattiesībām un 24. sadaļai par tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumiem, kas būtu agri jārisina sarunās, lai varētu nodrošināt skaidrus kritērijus un maksimālo laikposmu, lai izveidotu nepieciešamos tiesību aktus, iestādes un stabilu īstenošanas izsekojamību;
- G. tā kā Komisija savā 2012. gada paplašināšanās stratēģijā secināja, ka Turcijai sakarā ar tās ekonomiku, stratēģisko izvietojumu un nozīmīgo reģionālo lomu ir izšķirošas valsts nozīme attiecībā pret Eiropas Savienību un ka pievienošanās process joprojām ir vispiemērotākā struktūra ar ES saistītu reformu veicināšanai Turcijā; tā kā Komisija pauda bažas par to, ka Turcijā nav pietiekami progresējuši politisko kritēriju izpilde;
- H. tā kā Turcija jau septīto gadu pēc kārtas nav īstenojusi EK un Turcijas asociācijas nolīguma un tā papildprotokola noteikumus;
- I. tā kā sarunas par sadaļām, par kurām pabeigti tehniskie sagatavošanās darbi, ir jāsāk nekavējoties, ievērojot izveidotās procedūras un sarunu programmu;
- J. tā kā Eiropas Savienība un Turcija ir savstarpēji atkarīgas ekonomiskā ziņā, tirdzniecībai starp ES un Turciju 2011. gadā sasniedzot 120 miljardus EUR;
- K. tā kā ES ir Turcijas lielākais tirdzniecības partneris un Turcija ir sestais lielākais ES tirdzniecības partneris; tā kā ārvalstu tiešie ieguldījumi (FDI) Turcijā no ES dalībvalstīm sasniedz 75 %;
- L. tā kā Komisija leš, ka ekonomikas politikas jomā Turcijas gatavība ir augusi un pastāv adekvāta ekonomikas politikas formulēšanas un koordinēšanas kapacitāte;
- M. ņemot vērā Turcijas potenciālu ieņemt būtisku lomu energoresursu un naftas, gāzes un elektroenerģijas tranzīta ceļu uz ES no kaimiņvalstīm dažādošanā; ņemot vērā potenciālu gan Turcijai, gan ES gūt labumu no Turcijas bagātajiem atjaunojamajiem energoresursiem, lai radītu ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas ekonomiku;

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

- N. tā kā ES dialogam un sadarbībai ar Turciju attiecībā uz stabilitāti, demokrātiju un drošību jo īpaši plašākā Tuvo Austrumu reģionā ir stratēģiska nozīmīge; tā kā Turcija ir stingri un atkārtoti paudusi nosodījumu Sīrijas režīma vardarbībai, kas vērsta pret civiliedzīvotājiem, un sniedz dzīvībai svarīgu humāno palīdzību sīriešiem, kas pāri robežai bēg no vardarbības;
- O. tā kā ir nepieciešams, lai Turcija un Armēnija uzsāktu savu attiecību normalizēšanu, bez priekšnosacījumiem ratificējot protokolus un atverot robežas;
- P. tā kā ir nepieciešams atsaukt Turcijas Lielās Nacionālās Asamblejas (TGNA) 1995. gadā pasludinātos *casus belli* draudus Grieķijai; ņemot vērā, cik nozīmīga ir jauna Turcijas un Grieķijas sarunu kārtā, lai uzlabotu to attiecības,

Konstruktīvs dialogs un kopēja izpratne

1. uzskata, ka ir nepieciešama jauna savstarpēja iesaistīšanās sarunu procesa kontekstā, lai uzturētu konstruktīvas attiecības; uzsver, ka ir būtiski radīt nosacījumus konstruktīvam dialogam un pamatus kopējai izpratnei; norāda, ka tas būtu jābalsta uz kopīgām demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ieviešanas vērtībām; pauž atzinību Komisijai un Turcijai par pozitīvās programmas īstenošanu, kas apliecina, kā savstarpējas iesaistīšanās un skaidru mērķu kontekstā Turcija un ES var virzīt tālāk dialogu, sasniegt kopīgu izpratni un panākt pozitīvas pārmaiņas un vajadzīgās reformas;
2. uzsver Turcijas stratēģisko nozīmi – politiskā un ģeogrāfiskā aspektā – ES ārpolitikā un tās kaimiņattiecību politikā; atzīst, ka Turcijai ir nozīmīga reģionālā dalībnieka loma, un prasa turpināt nostiprināt pašreizējo politisko dialogu starp ES un Turciju par ārpolitikas izvēli un mērķiem; pauž nožēlu, ka 2012. gadā joprojām Turcijas pieskaņošanās KĀDP deklarācijām bija zemā līmenī; mudina Turciju attīstīt ārpolitiku dialoga sistēmā un koordinācijā ar ES; aicina, lai Turcija un ES ciešāk sadarbotos, lai stiprinātu miera un demokrātijas spēkus dienviņu kaimiņvalstīs, kas ir kritiski svarīgs reģions gan ES, gan Turcijai;
3. pauž atbalstu Turcijas un Izraēlas dialogam un attiecību atjaunošanai;
4. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu aicināt Komisiju veikt pasākumus virzienā uz vīzu režīma atvieglošanu līdztekus ar atpakaļuzņemšanas nolīguma parakstīšanu; mudina Turciju nekavējoties parakstīt un īstenot nolīgumu par atpakaļuzņemšanu un nodrošināt, lai līdz brīdim, kad šis nolīgums stājas spēkā, būtu pilnībā īstenoti spēkā esošie divpusējie nolīgumi; atgādina, ka Turcija ir viena no svarīgākajām tranzitvalstīm nelegālajai ieceļošanai ES; atzīst Turcijas veiktos pasākumus, lai apkarotu nelegālo migrāciju, un uzsver nepieciešamību pastiprināt sadarbību ar ES jautājumā par migrācijas pārvaldību, par cīņu pret cilvēktirdzniecību un par robežkontroli; atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir atvieglot iekļūšanu ES cilvēkiem no darījumu aprindām, akadēmiskajām aprindām, studentiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem no Turcijas; atbalsta Komisijas un dalībvalstu centienus īstenot vīzu kodeksu, saskaņot un vienkāršot vīzu prasības un radīt Turcijā vīzu palīdzības centrus; atgādina dalībvalstīm to pienākumus asociācijas nolīgumā saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas 2009. gada 19. februāra spriedumu *Soysal* lietā⁽¹⁾;
5. atzinīgi vērtē to, ka Turcija ir nesen pieņēmusi ārvalstnieku un starptautiskās aizsardzības likumprojektu, un pauž cerību, ka šie tiesību akti pievērsīsies bažām par to, ka joprojām tiek patvaļīgi liegta piekļuve patvēruma procedūrai, un par bēgļu, patvēruma meklētāju un citu personu, kam var būt vajadzīga aizsardzība, izraidīšanas praksi; uzsver, cik būtiski ir nodrošināt, lai aizturēšanas noteikumi, ko Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzina par nelikumīgiem lietā *Abdolkhani* un *Karimnia* (*Mohsen Abdolkhani* un *Hamid Karimnia*) pret Turciju, atbilstu starptautiskajiem standartiem;

Kopenhāgenas kritēriju izpilde

6. uzteic Konstitucionālo samierināšanas komiteju par tās apņemšanos attiecībā uz jaunu konstitūciju un par integrējošo procesu attiecībā uz apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību, kas parādīja Turcijas sabiedrības daudzveidību; pauž bažas par komitejas līdzšinējo nepārprotami lēno progresu; mudina komiteju turpināt darbu un iekļaujošā un pārstāvnieciskā veidā

⁽¹⁾ Lieta 228/06 *Mehmet Soysal* un *Ibrahim Savatli*/Vācijas Federatīvā Republika [2009] ECR I-01031.

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

un atbilstoši ES kritērijiem un vērtībām risināt izšķirošos jautājumus, piemēram, a) par pilnvaru nošķiršanu un adekvātu pārbaudes un bilances sistēmu, b) par attiecībām starp valsti, sabiedrību un reliģiju, c) par integrējošu pārvaldības sistēmu, kas nodrošina visu pilsoņu cilvēktiesības un pamatbrīvības, un d) par integrējošu pilsonības koncepciju; aicina visas politiskās partijas un ieinteresētās puses izmantot konstruktīvu pieeju sarunām par jauno konstitūciju; uzskata, ka Venēcijas komisijas iesaistīšana un dialogs ar to dotu pozitīvus rezultātus un palīdzību konstitucionālajam procesam;

7. uzsver, ka nepieciešams progress, īstenojot 2010. gada konstitūcijas labojumus, jo īpaši pieņemot tiesību aktus par personas datu aizsardzību un militārajām tiesām un par pozitīvas rīcības pasākumiem, lai veicinātu dzimumu līdztiesību; norāda, ka Turcijas tieslietu ministra un viņa sekretāra klātbūtne un pilnvaras Tiesnešu un prokuroru augstajā padomē (Augstā padome) izraisa lielas bažas par tiesu varas neatkarību; atzinīgi vērtē to, ka stājušies spēkā tiesību akti par tiesībām uz individuālu lūgumrakstu Konstitucionālajā tiesā, kā to paredz 2010. gada konstitucionālie grozījumi;

8. atkārtoti apstiprina, ka Turcijas Lielajai Nacionālajai Asamblejai (TGNA) ir fundamentāla loma kā Turcijas demokrātiskās sistēmas centram, un uzsver, ka reformu procesam ir būtiski, lai būtu atbalsts un atņemšanās no visu partiju puses, jo paši – nozīmīgai juridiskajai sistēmai, kas aizsargā un uzlabo visu kopienu un pilsoņu pamattiesības, un attiecībā uz 10 % sliekšņa pazemināšanu jaunām politiskajām partijām pārstāvim TGNA; uzteic Turcijas Cilvēktiesību izmeklēšanas komitejas darbu un aicina piešķirt lielāku centrālo nozīmi ES Saskaņošanas komitejai, lai veicinātu jauno tiesību aktu pielāgošanu Savienības *acquis* vai Eiropas standartiem likumdošanas procesa laikā;

9. uzsver, ka tiesu iestāžu reformai ir centrālā loma centienos panākt Turcijā demokrātisku konsolidāciju un obligāts priekšnoteikums Turcijas modernizācijai un ka šādas reformas rezultātā ir jāizveido moderna, efektīva, pilnīgi neatkarīga un objektīva tiesu sistēma, visiem pilsoņiem garantējot likumā paredzēto procedūru pienācīgu ievērošanu; atzinīgi vērtē trešo tiesu varas reformu paketi kā soli virzienā uz visaptverošu reformu procesu tiesu varas un pamattiesību jomā; tomēr uzsver, ka ir izšķiroši svarīgi turpināt reformu procesu, pievērsoties a) jautājumiem attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu pārāk plašu definīciju, jo īpaši par to, ko uzskata par terora aktu kriminālkodeksā vai preterorisma likumā, pastāvot steidzamai nepieciešamībai ieviest skaidru nodalījumu starp terorisma veicināšanu un kūdīšanu uz vardarbību, no vienas puses, un nevardarbīgu ideju paušanu, no otras puses, pilnībā ievērojot judikatūru, lai nodrošinātu vārda brīvību, pulcēšanās brīvību, tostarp studentu protestus, un biedrošanās brīvību, (b) b) jautājumam par to, ka ir pārāk ilgi pirmstiesas apcietinājuma periodi, (c) c) nepieciešamībai atļaut aizstāvības advokātiem pilnu piekļuvi kriminālvajāšanas lietai, (d) d) kritēriju noteikšanai, lai veicinātu pierādījumu kvalitāti un konsekvenci, un e) īpašo tiesu lomas un darbības jomas pārskatīšanai; šajā saistībā atzinīgi vērtē to, ka TGNA pieņēma ceturto reformu paketi, un sagaida, ka tā tiks ātri īstenota;

10. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu aizsardzību cilvēktiesību aizstāvjiem; šajā sakarā īpašu uzmanību pievērš *Pinar Selek* tiesāšanai, kura ilga gandrīz 15 gadus un kuras rezultātā, neraugoties uz trim attaisnojošiem lēmumiem, 2013. gada 24. janvārī Stambulā Smago noziegumu krimināltiesā Nr. 12 piesprieda mūža ieslodzījumu; uzskata, ka šī prāva ir piemērs Turcijas justīcijas sistēmas trūkumiem;

11. atzinīgi vērtē izmaiņas Kriminālprocesa kodeksā un Sodū un drošības pasākumu izpildes likumā, atļaujot izmantot tiesās dzimto valodu, un cer uz jauno noteikumu ātru īstenošanu; atzinīgi vērtē to, ka 2013. gada 19. janvārī stājās spēkā likums par kompensācijas izmaksāšanu sakarā ar ilgu tiesas prāvu un tiesas spriedumu vēlu vai daļēju izpildi vai neizpildi, un pauž cerību, ka paredzētais iekšzemes tiesiskās aizsardzības līdzeklis samazinās Eiropas Cilvēktiesību tiesā neizskatīto lietu skaitu pret Turciju;

12. pauž bažas par notiekošajām tiesas prāvām un ilgo pirmstiesas apcietinājumu, kurā atrodas aktīvisti, juristi, žurnālisti un deputāti opozīcijā, norādot, ka tas ir likumīgas politiskas darbības un politiskas biedrošanās un līdzdalības tiesību traucējums; atzinīgi vērtē Turcijas valdības 2005. gadā izveidoto īpašo tiesu likvidēšanu, ko pieņēma TGNA, tomēr pauž nožēlu par to, ka šo tiesu slēgšana neietekmēs pašreizējās kriminālvajāšanas;

13. norāda, ka iecietības kultūras apstākļos ir pilnībā jāatzīst minoritāšu tiesības; sagaida, ka notiks pienācīgs tiesas process pēc prokurora apelācijas noraidīt tiesas 2012. gada janvāra lēmumu par *Hrant Dink* slepkavības lietu, balstoties daļēji uz argumentu, ka slepkavību ir izdarījusi organizācija;

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

14. lai uzlabotu tiesvedības efektivitāti un samazinātu neizskatīto lietu uzkrāšanos, aicina Turcijas valdību pēc iespējas ātrāk panākt, ka darbu sāk reģionālās apelācijas tiesas, kurām pēc likuma bija jābūt darbotiespējīgām jau kopš 2007. gada jūnija, un pievērsties tiesnešu un prokuroru apmācībai šim nolūkam;
15. norāda, ka *ad hoc* delegācija, kas novēro Turcijā pret žurnālistiem ierosinātos tiesas procesus, turpinās novērot žurnālistu tiesāšanu un sekos tam, kā tiesu reforma Turcijā ietekmē vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību;
16. mudina Turciju pieņemt Cilvēktiesību rīcības plānu, kādu to sagatavojuši Turcijas Tieslietu ministrija sadarbībā ar Eiropas Padomi, balstoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, lai pievērstos jautājumiem, ko izvirzīti Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumos, ar kuriem tika atzīts, ka Turcija pārkāpj noteikumus, kas paredzēti Eiropas Cilvēktiesību konvencijā (*ECHR*); un aicina to īstenot; atbalsta Tieslietu ministriju un Tiesnešu un prokuroru augsto padomi (Augstā padome), tām sniedzot apmācību tiesnešiem un prokuroriem cilvēktiesību jomā; atzinīgi vērtē to, ka Augstā padome nosaka jaunus novērtēšanas kritērijus attiecībā uz tiesnešiem un prokuroriem, kas respektēs *ECHR* noteikumus un Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus;
17. aicina Turciju atkārtoti apliecināt savu apņemšanos cīnīties pret nesodāmību, pastiprināt centienus pievienoties Starptautiskās krimināltiesas (SKT) Romas statūtiem un pilnībā pielāgot savus tiesību aktus visām saistībām saskaņā ar Romas Statūtiem, tostarp iestrādājot noteikumus par tūlītēju un pilnīgu sadarbību ar SKT;
18. atgādina, ka vārda brīvība, plašsaziņas līdzekļu plurālisms, tostarp internetā, ir Eiropas pamatvērtības un ka patiesi demokrātiskai sabiedrībai nepieciešama patiesa vārda brīvība, tostarp tiesības uz opozīciju; uzsver sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu īpašo lomu demokrātijas stiprināšanā un aicina varasiestādes nodrošināt tiem neatkarību, ilgtspēju un atbildību Eiropas Savienības standartiem; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi atcelt tiesību aktus, kas nosaka nesamērīgi augstus administratīvos naudassodus plašsaziņas līdzekļiem, dažkārt izraisot to slēgšanu vai pašcenzūru, un ka ir steidzami nepieciešams reformēt likumu interneta jomā; uzsver, ka ir svarīgi risināt pamattiesību ierobežojumus plašākā tiesiskuma kontekstā gan attiecībā uz likuma formulējumu, gan piemērošanu; pauž bažas jo īpaši par to, ka Kriminālkodeksu un Pretterorisma likumu izmanto, lai vajātu nevardarbīgus paziņojumus, ja tiek uzskatīts, ka tie atbalsta teroristu organizāciju mērķus; uzsver nepieciešamību grozīt Konstitūcijas 26. un 28. pantu, kas ierobežo vārda brīvību, pamatojoties uz valsts drošību, sabiedrisko kārtību un valsts vienotību; tādēļ atkārtoti iepriekš paustos aicinājumus Turcijas valdībai pabeigt vārda brīvības tiesiskā regulējuma pārskatīšanu un nekavējoties panākt tās atbilstību Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai;
19. norāda uz EDSO pārstāvja plašsaziņas līdzekļu brīvības jautājumos bažām par lielo tiesas procesu skaitu, kas notiek pret žurnālistiem, un cietumā ieslodzīto žurnālistu skaitu un aicina Turcijas valdību nodrošināt, ka prāvas veic pārredzamā veidā un ar pienācīgiem nosacījumiem un apsūdzēto procedūras tiesībām;
20. pauž bažas par to, ka Turcijas Radio un televīzijas uzņēmumu izveides un raidījumu akts satur plašsaziņas līdzekļu brīvības ierobežojumus, kas neatbilst ES audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu direktīvai;
21. ar bažām norāda, ka lielākā daļa plašsaziņas līdzekļu pieder un ir koncentrēti lielos konglomerātos ar plaša mēroga uzņēmējdarbības interesēm; atkārtoti prasa pieņemt jaunu plašsaziņas līdzekļu likumu, kas cita starpā reglamentētu tādus jautājumus kā neatkarība, īpašumtiesības un administratīvā kontrole;
22. lai pilnībā izskaustu drošības spēku īstenotu spīdzināšanu un sliktu izturēšanos, mudina Turciju izveidot valsts preventīvo mehānismu, kas pieprasīs Konvencijas pret spīdzināšanu fakultatīvajā protokolā, ko ratificēja 2011. gadā;
23. aicina Turciju saskaņā ar Venēcijas komisijas ieteikumiem konstitucionāli ierobežot partiju slēgšanu, attiecinot to tikai uz tām politiskajām partijām, kas aizstāv vardarbības izmantošanu kā līdzekli, lai gāztu konstitucionālo kārtību;
24. pilnībā atbalsta Komisijas jauno pieeju pasteidzināti atvērt sadaļas par tiesu varu un pamattiesībām un par tieslietām un iekšlietām sarunu procesā un tās slēgt kā pašas pēdējās; uzsver, ka oficiāli kritēriji nodrošinātu skaidru plānu un dotu pamudinājumu reformu procesam; tādēļ aicina Padomi atkārtoti vēltīt centienus tam, lai atvērtu 23. un 24. sadaļu;

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

25. atzinīgi vērtē Turcijas likumu par ombudu un pirmā galvenā ombuda iecelšanu, kuram savos lēmumos būs jānodrošina uzticamība šai iestādei; uzsver, ka galvenajam ombudam vajadzētu veicināt sabiedrības ticību publisko dienestu pārredzamībai un pārskatatbildībai; atgādina, ka galvenais ombuds un ombuda padomes locekļi būtu jāievēlē, izvēloties starp tādiem kandidātiem, kas ir bezpartejiski un objektīvi; aicina ombuda padomi nodrošināt, ka noteikumi par iekšējo lēmumu pieņemšanas procedūru garantē iestādes neatkarību un objektivitāti;

26. mudina Turciju turpināt civilās kontroles procesu pār drošības spēkiem; aicina grozīt likumu par provinču pārvaldēm, lai dotu civilajām iestādēm plašāku ieskatu militārajās operācijās un *Jandarma* likumaizsardzības darbībā; uzsver, ka ir svarīgi izveidot neatkarīgu likumaizsardzības sūdzību iestādi, lai izmeklētu sūdzības par cilvēktiesību pārkāpumiem, sliktu apiešanos un iespējamu ļaunprātīgu izturēšanos no Turcijas likumaizsardzības orgānu puses; uzskata, ka nepieciešams reformēt juridiskos noteikumus par Augstākās militārās padomes sastāvu un pilnvarām;

27. atzīmē, ka prāvā "Balyoz" ("*Sledgehammer*") pirmās instances tiesa notiesāja 324 aizdomās turētos uz 1320 gadiem pēc ilgām aizdomās turēto pirmstiesas aizturēšanām; uzsver faktu, ka apsūdzības par plāniem rīkot apvērsumu pret valdību, piemēram, *Ergenekon* un *Balyoz* ("*Sledgehammer*") lietas un kurdu organizācijas *Koma Civakên Kurdistan* (*KCK*) lieta, ir jāizmeklē, apliecinot Turcijas demokrātisko institūciju un tiesu iestāžu spēku un pienācīgu, neatkarīgu un pārredzamu darbību un to nelokāmu apņemšanos bez atrunām ievērot pamattiesības; pauž bažas par apgalvojumiem, ka šajās lietās pret apsūdzētajiem ir izmantoti nepārliciecināmi pierādījumi; pauž nožēlu, ka uz šīm lietām met ēnu šaubas par to pārāk plašo jomu un procesuālajiem trūkumiem, un pauž bažas par negatīvo ietekmi uz sabiedrību;

28. atzinīgi vērtē likumu, ar ko izveido Turcijas Valsts cilvēktiesību institūtu (*TNHRI*); aicina to nekavējoties īstenot, lai veicinātu un uzraudzītu efektīvu starptautisko cilvēktiesību standartu īstenošanu; uzsver, ka ir būtiski izmantot visus ES instrumentus, kas pieejami cilvēktiesību veicināšanas jomā, lai aktīvi atbalstītu *TNHRI* izveidi un pienācīgu darbību un pilnvaru piešķiršanu pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

29. uzsver, ka aktīvām un neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības organizācijām (*PSO*) demokrātijā ir liela nozīme; uzsver, ka liela nozīme ir dialogam ar *PSO*, un uzsver, ka tām ir liela nozīme labākas reģionālās sadarbības sociālo un politisko aspektu veidošanā; tādēļ pauž bažas par to, ka *PSO* joprojām saskaras ar naudas sodiem, slēgšanas procedūrām un administratīviem šķēršļiem to darbībai un ka apspriešanās ar *PSO* joprojām ir izņēmums, nevis norma; atzinīgi vērtē Turcijas valdības sadarbības uzlabošanu ar *NVO*, bet prasa, lai tās plašāk apspriestos politikas veidošanas jomā, ieskaitot politikas un tiesību aktu formulēšanu, kā arī attiecībā uz iestāžu darbības uzraudzību;

30. norāda, ka nepieciešams lielāks progress darba un arod biedrību tiesību jomā; aicina Turciju turpināt darbu pie jauniem tiesību aktiem šajā jomā, lai nodrošinātu atbilstību ES *acquis* un *SDO* konvencijām, jo īpaši attiecībā uz tiesībām streikot un tiesībām slēgt koplīgumus; uzsver, ka ir būtiski atvērt 19. sadaļu par sociālo politiku un nodarbinātību;

31. atzinīgi vērtē likumu par ģimenes aizsardzību un pret sievietēm vērstas vardarbības novēršanu; uzteic valsts rīcības plānu vardarbības pret sievietēm apkarošanai (2012.-2015. gadam) un uzsver nepieciešamību to efektīvi piemērot visā valstī; aicina Ģimenes lietu un sociālās politikas ministriju turpināt centienus, lai palielinātu sievietēm un apdraudētiem mazgadīgajiem paredzēto patvērumu skaitu un kvalitāti; uzsver, ka ir būtiski sniegt sievietēm, kuras kļuvušas par vardarbības upuriem, konkrētas alternatīvas un izredzes sevi uzturēt; uzteic Turcijas centienus visos līmeņos cīnīties pret "slepkavībām goda aizstāvībai", vardarbību ģimenē un piespiedu laulību un mazu meiteņu laulību fenomenu, un uzsver, ka ir būtiski pieņemt absolūtas neiecietības politiku attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un vēl tālāk palielināt profilakses pasākumus; tomēr pauž bažas par to, ka, neraugoties uz centieniem, joprojām regulāri vērojama vardarbība pret sievietēm, un aicina atklāt un saukt pie atbildības tos, kuri nav aizsargājuši cietušos un nav snieguši palīdzību; uzsver, ka ir svarīgi risināt sieviešu nabadzības jautājumu un palielināt sieviešu sociālo integrāciju; aicina ministriju arī turpmāk aktīvi veicināt sieviešu tiesību ievērošanu, izglītošanu – tostarp likvidējot dzimumnoteiktas atšķirības vidusskolas izglītībā – un piedalīšanos darba tirgū (kas vēl joprojām ir neliela), politikā un vadības līmenī pārvaldē un privātajā sektorā, vajadzības gadījumā paredzot kvotu rezervēšanu un pārskatot dažus īpašus likumus, kas regulē nodarbinātību Turcijā; mudina Turcijas valdību pārskatīt likumu par politiskajām partijām un vēlēšanu likumu, lai sievietes iekļaušana padarītu par politisko partiju

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

prioritāti; norāda, ka Turcijas mērķis 2023. gadam attiecībā uz sieviešu nodarbinātību ir 35 %, savukārt ES stratēģija "Eiropa 2020" ir vērsta uz rādītāju 75 %; mudina Turciju censties sasniegt vērienīgu mērķi attiecībā uz sieviešu nodarbinātību;

32. pauž bažas par to, ka likumprojekts par diskriminācijas aizliegumu nepievēršas diskriminācijai, kas balstās uz dzimumorientāciju un identitāti; uzsver, ka ir steidzami nepieciešami visaptveroši pret diskrimināciju vērsti tiesību akti un nediskriminācijas un līdztiesības padomes izveidošana, lai aizsargātu personas pret diskrimināciju, kas balstās uz tautību, reliģiju, dzimumu, dzimumorientāciju, dzimumidentitāti, vecumu vai invaliditāti; pauž bažas par biežajiem uzbrukumiem transpersonām un to, ka lesbietēm, gejiem, biseksuālām un transpersonām (LGBT personām) netiek sniegta aizsardzība no vardarbības; aicina Turciju pieņemt rīcības plānu, lai cīnītos pret homofobiju un veicinātu pilnīgu tiesību līdztiesību, ieskaitot darba tiesības, un pilnīgu LGBT personu atzīšanu; uzsver nepieciešamību pēc tiesību aktiem par naida noziegumiem, kas ietver smagākus sodus par noziegumiem, kas motivēti ar jebkāda veida diskrimināciju;

33. mudina Turcijas iestādes veikt stingrus un efektīvus pasākumus, lai cīnītos pret antisemitisma izpausmēm, šādi rādot piemēru šim reģionam;

34. atzinīgi vērtē to, ka turpinās tiesību aktu īstenošana, ar ko groza 2008. gada likumu par fondiem, un pie musulmaņiem nepiederošu kopienu īpašumtiesību atjaunošanas jomas paplašināšana; aicina attiecīgās iestādes palīdzēt sīriešu kopienai noskaidrot problēmas, ar ko saskaras īpašuma un zemes reģistrēšanā; aicina atrisināt jautājumu par daudzajiem latīņu katoļu baznīcas īpašumiem, ko joprojām ir konfiscējusi valsts; norāda, ka īpaši lēns progress ir bijis alevītu minoritātes tiesību paplašināšanā; atgādina par steidzamo nepieciešamību turpināt svarīgās reformas domas, apziņas un reliģijas brīvības jomā, jo īpaši ļaujot reliģiskajām kopienām iegūt juridiskas personas statusu, likvidējot visus aizliegumus attiecībā uz garīdznieku izglītošanu, iecelšanu un pēctecību, atzīstot alevītu kulta vietas, ievērojot attiecīgos Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumus un tiesiskajā regulējumā atspoguļojot Venēcijas komisijas atzinumus; aicina Turciju nodrošināt, lai Svētā Gabriēla klosterim netiktu atņemta tam piederošā zeme un tas tiktu pilnībā aizsargāts; uzskata, ka plašāks Reliģijas lietu ģenerāldirektorāta sastāvs, tā lai iekļautu pārstāvjus no reliģiskām minoritātēm, dotu labumu, jo tas veicinātu sabiedrības integrējošu koncepciju; aicina Turciju izņemt no nacionālās identitātes kartēm norādi uz tautību un nodrošināt, lai reliģiskā izglītība ievērotu Turcijas sabiedrības reliģisko daudzveidību un plurālismu;

35. atgādina, ka izglītībai ir izšķiroša nozīme, veidojot integrējošu un daudzveidīgu sabiedrību, kuras pamatā ir reliģisko kopienu un minoritāšu respektēšana; mudina Turcijas valdību īpašu uzmanību pievērst skolu izglītības materiāliem, kam būtu jāatspoguļo etniskā un reliģiskā daudzveidība un ticību daudzveidība Turcijas sabiedrībā, jāizskauž diskriminācija un aizspriedumi un jāveicina visu reliģisko kopienu un minoritāšu pilnīgu pieņemšanu, un uzsver nepieciešamību pēc objektīviem mācību materiāliem;

36. atzinīgi vērtē tiešo politisko dialogu, ko Turcijas valdība nesena sāka ar *Abdullah Öcalan*; uzskata, ka sarunām ir pavērta tāda perspektīva, kuras rezultātā varētu nonākt pie vēsturiskas vienošanās, kas nokārtotu konfliktu saistībā ar kurdiem mierīgā un demokrātiskā ceļā; tādēļ mudina konfliktā iesaistītās puses pārvērst sarunas strukturētās sarunās, cik drīz vien iespējams; uzsver, ka svarīga loma jāieņem politiskajām partijām, plašsaziņas līdzekļiem un pilsoniskajai sabiedrībai Turcijā, lai miera process būtu sekmīgs, un uzteic partiju un pilsoniskās sabiedrības atbalstu šai iniciatīvai; atzīmē, ka Turcija turpināja demonstrēt pretestību Kurdistānas Strādnieku partijas (PKK) veiktajiem teroristu uzbrukumiem; uzskata, ka ir nepieciešams patiens un godīgs politiskais dialogs, un aicina Turciju atkārtoti vēltīt centienus tam, lai pavērtu ceļu kurdu jautājuma politiskai atrisināšanai; aicina visus politiskos spēkus nodrošināt adekvātu politisko platformu un konstruktīvas debates par kurdu jautājumu un veicināt konstitucionālajā procesā prasību pēc pamattiesībām patiesu atvēršanu, kas atspoguļo plurālismu Turcijā un kurā pilnībā atzīti var justies visi pilsoņi attiecībā uz sevi un savām tiesībām; mudina visus politiskos spēkus darboties vienoti, lai panāktu spēcīgāku politisko dialogu un lielāku kurdu izcelsmes iedzīvotāju politisko, kultūras un sociālekonomisko integrāciju un līdzdalību, lai garantētu tiesības uz vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvību un veicinātu kurdu izcelsmes iedzīvotāju miermīlīgu iekļaušanos Turcijas sabiedrībā; atzinīgi vērtē jaunos tiesību aktus, kas paver iespēju šīs tautas dzimto valodu lietot tiesas prāvās, un pozitīvās diskusijas par kurdu valodas lietošanu izglītībā; atgādina, ka politisko risinājumu var panākt vienīgi patiesi demokrātiskās debatēs par kurdu jautājumu, un pauž bažas par daudzajām krimināllietām, kas ierosinātas pret rakstniekiem un žurnālistiem, kas rakstījuši par kurdu

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

jautājumu, un vairāku kurdu politiķu, pašvaldību priekšsēdētāju, pašvaldības padomes locekļu, arodbiedrību aktīvistu, juristu, protestētāju un cilvēktiesību aizstāvju apcietināšanu saistībā ar KCK tiesas procesu; uzsver, ka ir būtiski veicināt diskusiju par kurdu jautājumu demokrātiskās iestādēs, jo īpaši TGNA;

37. atzinīgi vērtē ierosmi no jauna atvērt *Büyükkada* grieķu skolu kā starptautisku kultūras centru un uzsver, cik būtiski ir atcelt visus šķēršļus tam, lai no jauna atvērtu *Halki* semināru; pauž atzinību un cerību, ka tiks strauji īstenota Turcijas valdības deklarācija attiecībā uz to, lai no jauna atvērtu *Gökçeada* salā (*Imbros*) grieķu mazākumtautības skolu, kas nozīmē pozitīvu soli uz to, lai saglabātu Turcijas salu *Gökçeada (Imbros)* un *Bozcaada (Tenedos)* divējādas kultūras raksturu atbilstoši Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas rezolūcijai 1625 (2008); tomēr norāda, ka nepieciešami tālāki pasākumi, lai risinātu problēmas, ar ko sastopas grieķu minoritātes pārstāvji, jo īpaši attiecībā uz viņu īpašumtiesībām;

38. pauž stingru nosodījumu teroristu uzbrukumam ASV vēstniecībai 2013. gada 1. februārī Ankarā un izsaka līdzjūtību dzīvību zaudējušā Turcijas pilsoņa ģimenei; atgādina, ka līdztekus tam, ka jāveic tālāki pasākumi, lai stātos ceļā teroristu darbībai, tie nedrīkst notikt uz cilvēku un pilsoņu tiesību rēķina;

39. aicina Turcijas iestādes nodrošināt, ka tiek pilnībā noskaidroti apstākļi attiecībā uz *Uludere (Sirmak provincē)* 2011. gada 28. decembra slaktiņu, un ka atbildīgos sauc pie atbildības tiesā;

40. atzinīgi vērtē stimulu paketi, kas cenšas palielināt ieguldījumu un ekonomisko attīstību Turcijas vismazāk attīstītajos reģionos, tostarp valsts dienvidaustrumos, un Dienvidaustrumu Anatolijas projekta turpināšanu; atzīmē Augstākās Administratīvās tiesas (*Danistay*) nolēmumu anulēt atļauju būvēt Ilisu aizsprostu, pamatojoties uz ietekmes novērtējumu un piemērojamajiem tiesību aktiem; aicina Turcijas valdību saglabāt šo arhitektūras un vides mantojumu, dodot priekšroku mazākiem, ekoloģiskā un sociālā ziņā noturīgākiem projektiem;

41. atkārtro, ka jānostiprina Turcijas reģionu kohēzija un lauku un pilsētas teritoriju kohēzija, lai pavērtu iespējas plašam iedzīvotāju lokam un veicinātu ekonomisko un sociālo integrāciju; uzsver, ka izglītībai ir īpaša nozīme un ka jānovērš ilgstošās būtiskās atšķirības starp reģioniem attiecībā uz izglītības kvalitāti un reflektantu procentu; aicina veikt pasākumus, kas ir labvēlīgi 22. sadaļas atvēršanai par reģionālo politiku;

42. atzinīgi vērtē bērnu tiesību obmuda amata izveidi un Turcijas pirmās stratēģijas pieņemšanu attiecībā uz bērnu tiesībām; pauž bažas par nesamērīgi augsto bērnu nabadzības līmeni un bērnu darbu, jo īpaši lauku apvidos; uzsver nepieciešamību pēc visaptverošas stratēģijas cīņai ar bērnu nabadzību un bērnu darbu, jo paši sezonas lauksaimniecības darbos, un arī turpmākai izglītības pieejamības veicināšanai vienādi gan zēniem, gan meitenēm; pauž bažas par to, ka ir samazinājies mazgadīgo tiesu skaits, kuras darbojas, un mudina Turciju nodrošināt alternatīvas mazgadīgo personu apcietinājumam; aicina Turcijas valdību vēl vairāk uzlabot mazgadīgajiem paredzēto ieslodzījuma vietu apstākļus; atgādina, cik svarīga loma ir neatkarīgiem uzraudzības un aizsardzības mehānismiem, lai aizsargātu tiesības un novērstu pārkāpumus;

43. atzinīgi vērtē vispārējās uzņēmējdarbības vides uzlabošanu Turcijā, jo īpaši – stājoties spēkā jaunajam Turcijas komerckodeksam un MVU Attīstības organizācijai (*KOSGEB*) konsekventi nodrošinot atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; aicina uz plašākām partnerattiecībām starp Turcijas un ES uzņēmumiem;

44. atgādina Turcijai, ka desmitiem tūkstošu ES pilsoņu un iedzīvotāju, kas kļuvuši par upuri krāpšanai, kuru izdarīja "zaļie fondi", joprojām gaida kompensāciju, un aicina iestādes veikt visu nepieciešamo, lai šo procesu pabeidzinātu;

Labu kaimiņattiecību veidošana

45. norāda uz Turcijas un Grieķijas aktīvākiem centieniem uzlabot divpusējās attiecības, tostarp ar divpusējām sanāksmēm; tomēr uzskata par nožēlas vērtu to, ka vēl joprojām nav atsaukti *casus belli* draudi, ko Turcijas Lielā Nacionālā Asambleja ir pasludinājusi attiecībā uz Grieķiju; atgādina, ka Turcijai ir skaidri jāpauž apņemšanās attiecībā uz labām kaimiņattiecībām un strīdu mierīgu noregulēšanu saskaņā ar ANO statūtiem, vajadzības gadījumā vērsties Starptautiskajā Tiesā; mudina Turcijas valdību izbeigt joprojām notiekošo Grieķijas gaisa telpas pārkāpšanu un Turcijas militārās aviācijas lidojumus virs Grieķijas salām

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

46. uzskata, ka Turcija neizmantoja svarīgu iespēju laikā, kad Kipra bija Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts, sākt iesaistīšanos un attiecību ar Kipru normalizācijas procesu; atgādina, ka ES balstās uz principu par patiesu sadarbību un savstarpēju solidarizēšanos visu tās dalībvalstu starpā attiecībā uz iestāžu sistēmu; uzsver, ka ir steidzami nepieciešams progress ceļā uz Turcijas attiecību normalizēšanu ar Kipras Republiku, lai nodrošinātu ES un Turcijas pievienošanās sarunām jaunu impulsu;

47. pauž nožēlu, ka Turcija atteicās piedalīties plānotajā 70. apvienotās parlamentārās komitejas sanāksmē 2012. gada otrajā pusē, šādi neizmantojot iespēju uzlabot parlamentu dialogu starp ES un Turciju;

48. uzsver, ka ES, 27 dalībvalstis un visas pārējās kandidātvalstis ir parakstījušas ANO Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS) un ka tā ir daļa no *acquis communautaire*; tādēļ aicina Turcijas valdību nekavējoties parakstīt un ratificēt šo konvenciju; atgādina par Kipras Republikas ekskluzīvās ekonomikas zonas pilnīgu leģitimitāti saskaņā ar UNCLOS;

49. atkārtoti pauž stingru atbalstu Kipras apvienošanai, kas balstās uz taisnīgu un dzīvotspējīgu atrisinājumu abām kopienām; uzsver, ka steidzami jāpanāk vienošanās abu pušu starpā par to, kā veikt konkrētās atrisinājuma sarunas, tā lai sarunu process ANO ģenerālsekretāra aizgādībā varētu visā drīzumā atgūt dinamiku; aicina Turciju sākt atsaukt savus bruņotos spēkus no Kipras un nodot nodalīto Famagustas sektoru ANO saskaņā ar ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 550 (1984. gads); aicina Kipras Republiku atvērt Famagustas ostu ES muitas pārraudzībā, lai veicinātu labvēlīgu gaisotni pašreizējo apvienošanās sarunu veiksmīgai atrisināšanai un ļautu Kipras turkiem tirgoties tiešā veidā legāli tā, kā tas ir pieņemami visiem;

50. uzskata, ka Komiteja Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos ir viens no Kipras delikvātākajiem un nozīmīgākajiem projektiem, un atzīst, ka tās darbs skar tūkstošiem cilvēku dzīves vienādi kā vienā, tā otrā salas pusē; mudina Turciju un visas pārējās puses vēl vairāk pastiprināt atbalstu Komitejai Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos; uzskata, ka nepieciešams dialogs un kopīga sapratne par tādiem jautājumiem kā pilnīga piekļuve attiecīgajiem arhīviem un militārajām zonām; aicina īpaši lemt par darbu, ko Komiteja bezvēsts pazudušo personu jautājumos veic militārajās zonās;

51. aicina Turciju saskaņā ar starptautisko tiesību principiem atturēties no jebkādas jaunas Turcijas pilsoņu apmešanās Kiprā, jo tas turpinātu mainīt demogrāfisko līdzsvaru uz salas un vājināt tās pilsoņu turpmāku saliedēšanu kopīgā valstī, balstoties uz tās kopīgo pagātņi;

52. uzsver, ka ir būtiska nozīme konsekventai un saskaņīgai drošības pieejai Vidusjūras reģiona austrumos, un aicina Turciju veicināt politisko dialogu starp ES un NATO, atceļot tās veto par ES un NATO sadarbību, ietverot Kipru, un līdz ar to arī aicina Kipras Republiku atcelt tās veto Turcijas dalībai Eiropas Aizsardzības aģentūrā;

53. mudina Turciju un Armēniju uzsākt savu attiecību normalizēšanu, bez priekšnosacījumiem ratificējot protokolus par diplomātisko attiecību nodibināšanu, atverot robežas un aktīvi uzlabojot savstarpējās attiecības, jo īpaši saistībā ar pārrobežu sadarbību un ekonomisko integrāciju;

ES un Turcijas sadarbības veicināšana

54. pauž nosodījumu par Turcijas atteikšanos pildīt savu pienākumu pilnībā un nediskriminējoši īstenot ES un Turcijas Asociācijas nolīguma papildprotokolu attiecībā pret visām dalībvalstīm; atgādina, ka šī atteikšanās joprojām dziļi ietekmē sarunu procesu;

55. atkārtoti pauž stingru nosodījumu par PKK, kas ietilpst ES apkopotajā teroristisko organizāciju sarakstā, un visu pārējo teroristisko organizāciju pastrādāto vardarbību; šajā saistībā pauž pilnīgu solidaritāti ar Turciju un daudzo terorisma upuru ģimenēm; mudina dalībvalstis aktivizēt sadarbību ar Turciju terorisma un organizētās noziedzības kā terorisma finansēšanas avota apkarošanā, cieši saskaņojot darbību ar ES pretterorisma koordinatoru un Eiropas Policijas biroju un stingri ievērojot starptautiskās cilvēktiesības; aicina Turciju pieņemt datu aizsardzības likumu, tā lai varētu noslēgt sadarbības nolīgumu ar Eiropas Policijas biroju un tālāk attīstīt tiesu iestāžu sadarbību ar Eurojust un ES dalībvalstīm; uzskata, ka Turcijas policijas saikņu ar Eiropas Policijas biroju amatpersonas iecelšana palīdzētu uzlabot divpusējo sadarbību; atziniņi vērtē tiesību aktu pieņemšanu (saskaņā ar Finanšu darījumu darba grupas (FATF) ieteikumiem) par terorisma finansēšanu;

Ceturtdiena, 2013. gada 18. aprīlis

56. atbalsta Turcijas apņemšanos attiecībā pret demokrātiskajiem spēkiem Sīrijā un humānās palīdzības sniegšanu sīriešiem, kuri ir bēgļi no šīs valsts un kuru skaits turpina pieaugt; atzīst, ka pieaug negatīvā ietekme, ar kādu strauji pasliktinājusies situācija Sīrijā izpaužas uz reģiona drošību un stabilitāti; lūdz Komisiju, dalībvalstis un starptautisko sabiedrību turpināt atbalstīt Turcijas centienus risināt Sīrijas krīzes augošo humanitāro dimensiju; uzsver, cik būtiska ir ES un Turcijas kopīga izpratne jautājumā par to, kā darīt pieejamu humāno palīdzību pārvietotajiem sīriešiem, kuri pašlaik atrodas Turcijas teritorijā vai gaida pie tās robežām; uzsver, ka ES un Turcijai līdzās humānajai palīdzībai būtu aktīvi jācenšas izstrādāt kopīgu stratēģisko skatījumu par to, kā panākt lielāku ietekmi krīzes izbeigšanai Sīrijā;

57. atzinīgi vērtē lēmumu uzlabot sadarbību starp ES un Turciju vairākos svarīgos enerģētikas jautājumos un aicina Turciju uzņemties saistības attiecībā uz šo sadarbību; uzskata, ka, ņemot vērā Turcijas stratēģisko lomu un ievērojamos atjaunīgās enerģijas resursus, ir jāņem vērā, cik vērtīgi ir atvērt sarunas par 15. sadaļu par enerģētiku, lai turpinātu ES un Turcijas stratēģisko dialogu par enerģētiku; uzsver vajadzību pēc labākas sadarbības par stratēģiju attiecībā uz ES enerģētikas koridoriem virzienā uz ES; uzskata, ka gan uzlabotajai ES un Turcijas sadarbībai enerģētikas ziņā, gan iespējamām sarunām par 15. sadaļu būtu jāstimulē atjaunojamās enerģijas potenciāla un pārrobežu elektropārvades infrastruktūras attīstīšana;

58. uzskata, ka Turcija ir nozīmīgs partneris Melnās jūras reģionā, kas ir stratēģiski nozīmīgs ES; mudina Turciju turpināt atbalstīt ES politikas un programmu īstenošanu šajā reģionā un dot tajā aktīvu ieguldījumu;

59. aicina Komisiju ar adekvātu pilsoniskās sabiedrības dialoga, EIDHR un mūžizglītības programmu finansējumu turpināt atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un tiešas personiskas darbības, tostarp darbības, kas saistītas ar kultūru un plašsaziņas līdzekļiem;

o

o o

60. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētājam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Turcijas Republikas valdībai un parlamentam.

P7_TA(2013)0185

Melnkalnes 2012. gada progresa ziņojums

Eiropas Parlamenta 2013. gada 18. aprīļa rezolūcija par Melnkalnes 2012. gada progresa ziņojumu (2012/2860 (RSP))

(2016/C 045/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 29. marta Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses ⁽¹⁾,
- ņemot vērā prezidentūras secinājumus Saloniku Eiropadomes sanāksmē 2003. gada 19. un 20. jūnijā un to pielikumu "Saloniku programma Rietumbalkānu valstīm: ceļā uz Eiropas integrāciju",
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Komisijas atzinums par Melnkalnes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā" (COM(2010)0670),

⁽¹⁾ OV L 108, 29.4.2010., 3. lpp.